

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 582

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ. — Μετάφρασις Α. Β.
ΤΟ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ. ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ ὑπὸ
Μιχαὴλ Μητσάκη.
ΣΑΙΞΠΗΡ: Βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπὸ Μιχ. Ν.
Δαμιράλη.
ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἄρτιος ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τὸ συμπληροῦν τὸν Ζ' τόμον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.» (The Journal of Hellenic Studies) ἣν ἐκδίθει ἡ ἐν Λονδίνῳ ἑταιρία πρὸς προαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχει τὰς ἐπομένους πραγματείας: 1) Περὶ τινος χαλκοῦ ποδοῦ ἐν Ἰταλίᾳ εὐρεθέντος, ὑπὸ Ε. J. Poynter. 2) Περὶ ἀπεικονίσεων τῆς κρίσεως τοῦ Πάριδος, ὑπὸ Jane E. Harrison. 3) Περὶ τοῦ παλαιστάτου Ἰωνικοῦ ἀφραθῆτος, ὑπὸ Ernest A. Gardner. 4) Σημειώσεις περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Καρόλου Νίκολσον, ὑπὸ Charles Waldstein. 5) Περὶ τῶν Περγαμῶν γλυπτικῶν ἔργων καὶ τῆς ροπῆς ἣν ἔσχον ταῦτα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τέχνην, ὑπὸ L. R. Farnell. 6) Νίκη βουθυτοῦσα, ὑπὸ Cecil Smith. 7) Περὶ Γαίῳ Ἰουλίῳ Θεοπάπατο τοῦ Κνιδίου, ὑπὸ Gustav Hirschfeld. 8) Περὶ τῆς κατὰ ραφιδίας διαιρέσεως τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ F. B. Johnson. 9) Περὶ τῶν Λομβαρδῶν καὶ Ἐνετῶν ἐν Ἐνετίᾳ (1205-1303), ὑπὸ John B. Bury. 10) Βυζαντινὸς μεταρρυθμιστής, ὑπὸ H. F. Tozer.

Τοῦ λοιποῦ ἡ «Ἐφημερίς τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν» θὰ ἐκίδεται δις τὸ ἔτος, εἰς ὁ ἑκάστη ἐξεδίδοντο μέχρι τοῦδε οἱ πίνακες, ὅπως καθιστάται δυνατὴ ἡ συστάσις τούτων μετὰ τοῦ κειμένου. Θὰ προστεθῇ δ' εἰς αὐτὴν καὶ παράρτημα περιέχον: 1) Ἐκθεσίον περὶ ἀνασκαφῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἀνακλύψεων ἐν ἑλληνικαῖς χώραις. 2) Περὶ ληψῆς τῶν περιεχομένων ἐν τῷ περιοδικῷ τύπῳ ἄρθρων, τῶν ἀναγομένων εἰς θέματα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. 3) Συντόμους βιβλιογραφίας βιβλίων πραγματευομένων περὶ ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας, περὶ ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἀρχαιοτήτων καὶ 4) Πληροφορίας περὶ τῶν ἀγγλικῶν μουσείων.

Ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει «Revue de droit international et de Legislation comparée» τῶν Βρυξελλῶν (Ἄρ. 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἔτους 1886) ἐδημοσιεύθη σειρά ἄρθρων ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ νομομαθοῦς κ. Rolin Jaequynus, πρῶην ὑπουργοῦ, περὶ τῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐν Ἀνατολῇ διαπραγματισθέντων. Ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Le conflit gréco-turc, ἐξετάζονται λεπτομερῶς, καὶ φησὶν Le conflit gréco-turc, ἐξετάζονται λεπτομερῶς, καὶ φησὶν ὑπὸ τὴν ἑπομένην τῶν διεθνῶν δικαίου, τὰ ἐπεισόδια πάντα τῶν μετὰ τὸ πρῆξιόν τε τῆς Φιλιππουπόλεως συμβάντων ἐν Ἑλλάδι. Τὴν ἀξίαν μελέτης πραγματείας ταύτης συνίσταμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συνδρομητάς.

Ἡ διάσημος ἐρευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς Στάνλεϋ πρὸ τῆς ἀποδημίας του ἐκ Λονδίνου συνεβλήθη μετὰ τινος τῶν Ἀγγλικῶν ἐκδοτῶν νὰ παραδώσῃ αὐτῷ πρὸς ἔκδοσιν μετὰ τὴν ἐξ

Ἀφρικῆς ἐπάνοδόν του βιβλίον περιγράφον τὰ κατὰ τὴν ἔκστρατείαν αὐτοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἐμίν πασσαῦ. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἐπώλησεν ἀντὶ δεκακισχιλίων λιρῶν στεριανῶν.

Ἡ «Ὀθέλλος» τοῦ Βέρδη θὰ διδαχθῇ λίαν προσεχῶς καὶ ἐν τῷ ἐν Παρίσισι μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος. — Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τῆς μουσικῆς τοῦ Ἰοβάννου ἠγόρασεν ἀπὸ τῶν μελοποιῶν ὁ ἐν Μεδιολάνοις ἐκδότης Ricordi ἀντὶ 200,000 δραχμῶν.

Κατὰ τὴν Σεπτέμβριον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους θὰ συέλθῃ ἐν Μεδιολάνοις ἡ πρώτη διεθνὴς σύνοδος τῶν συνηγορούντων ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Ἐπιτροπεία, συγκροτουμένη ἐξ ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων, συνέταξε τὸ πρόγραμμά τῆς συνόδου καὶ θὰ προσκαλέσῃ νὰ συμμετάσχουσιν ταύτης πέμπουσι ἀντιπροσώπους αἱ κυβερνήσεις, αἱ κοινότητες, τὰ Πανεπιστήμια καὶ οἱ ἐπιστημονικοὶ σύλλογοι. Κύριον ἔργον τῆς συνόδου ἔσται ἡ συζήτησις τοῦ θέματος περὶ τῆς ἐκ τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ὠφελείας, ὑπὸ ὑγιεινῆν μάλιστα ἔποψιν. Συγχρόνως γενήσεται καὶ διεθνὴς ἐκθεσις ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὰ τῆς κηδείας καὶ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν.

Ἐν τῷ τεύχει τοῦ Φεβρουαρίου τῆς Ἐφημερίδος τοῦ βίσιον ἐπισημαίνεται τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐδημοσιεύθη τὸ Α' μέρος μακρᾶς μελέτης τοῦ Β. Β. Λατσεῦ περὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἀρχαίας ἑλληνικῆς πόλεως Ὀθίας, ἧς, ὡς προηγουμένως ἐγράψαμεν, εὐρέθησαν ἰσχυρῶς λείψανά τινά. Ἡ πόλις αὕτη, κειμένη ἐπὶ ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν Ὑπάνιος καὶ Βορυσθένης, ἦτο ἀποικία τῶν Μιλησίων, ἔκαλετο δ' ὑπὸ μὲν τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων Βορυσθενίς, ὑπὸ δὲ τῶν κατοίκων Ὀθία.

Κατὰ τὴν προπαραβουθῶσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἐπισήμως δεκτικὸς ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ Edouard Herne, διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτητὴς τῆς βασιλῆφρονος ἐφημερίδος «L'Éclair», διαδεχόμενος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν ἀποθανόντα δοῦκα τοῦ Noailles. Εἰς τὸν Ἐρβέ, εὐλόγητος ἐξεκονισαντα τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐκλιπόντος προκατόχου του, ἀπήντησεν ὁ Maxime du Camp, πολλὰ παρενείρας περὶ τούτου. Ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ παρεδρεύουσι πολλοὶ λόγιοι, οἵτινες κατὰ τὰ πρότα ἔτη τοῦ σταδίου των οὐπῆραν δημοσιογράφοι, ἀλλ' ὁ Ἐρβέ εἶνε ὁ πρῶτος ἐν ἐνεργείᾳ δημοσιογράφος καὶ διευθυντὴς ἐφημερίδος πολιτικῆς, ὅστις λαμβάνει θέσιν μετὰ τῶν τεσσαρῶν ἀθανάτων. Προσεχῶς ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ γενήσεται ἡ ἐπίσημος δεξιότης τοῦ ποιητοῦ Λεκάν-Δελί, διαδεχομένου τὸν Βικτωρα Οὐγκώ. Εἰς τὸν νέον ἀκαδημαϊκὸν θὰ ἀπαντήσῃ ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱός.

Ἐν φυλλάδιῳ ἐξ 21 σελίδων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Βίσημα καὶ Γαροβίλδης» ὁ στρατηγὸς Τὺρ ἐδημοσίευσεν δύο διπλωματικὰ ἔγγραφα, ἀνεκδοτὰ μέχρι τοῦδε. Τὸ πρῶτον ἔγγραφον εἶνε αὐτόγραφον ὑπερμνημα τοῦ πρίγκιπος Βισμαρκ, χρονολογούμενον ἀπὸ τῆς 2 Ἰουνίου 1857, καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν σχέσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Πρωσίας τοῦ δευτέρου δὲ εἶνε ὑπόμνημα, ὅπου ὁ Γαροβίλδης ἀπηύθυνε τῷ 1860 πρὸς τὰς ἐρωστικὰς κυβερνήσεις καὶ φέρει τίτλον «Περὶ τῆς παρουσίας καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ ὅποια ἤδυνάτο νὰ εἶνε πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν λαῶν».

Κατὰ τινὰ πραγματεία, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ περὶ τῶν κατὰ τὰ γυμνάσια, ἐν ταῖς σερβικοῖς γυμνασίαις οὐδαμῶς διδάσκονται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ δὲ λατινικὴ μόνον ἐν ταῖς τρισὶν αὐτῶν ἀνωτέροις τάξεσιν ἀνὰ τέσσαρας ὥρας καθ' ἑβδομάδα. Μετὰ πολλοῦ δ' ἀπ' ἐναντίας ζήλου διδάσκονται αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι, ἐν αἷς ἡ βιολογία, ἀνθρωπολογία, ὑγιεινὴ καὶ ἀνθρωπολογία. Ἰδιάζουσα δὲ προσπάθεια καταβάλλεται περὶ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γερμανικῆς, ἧτις διδάσκεται ἐπὶ πολλὰς καθ' ἑβδομάδα ὥρας ἐν ἀπάσι ταῖς τάξεσιν. Πολλὰ δὲ προσοχὴ καταβάλλεται καὶ περὶ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις.

Ἡ Τουρκία νύκταρχος Μεχμέδ πασᾶς, ὅστις ὡς ἄλλοι

δωμανοὶ ναυτικοὶ ἐξεπαιδευθῆν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπέδωκε τουρ-
κιστὶ συγγραφήν μετ' εἰκόνων περὶ τῆς ναυτικῆς τακτικῆς,
ἣτις εἶνε τὸ πρῶτον ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ δημοσιευόμενον τοι-
σοῦτον βιβλίον.

— Ἐν Santa Croce τῆς Φλωρεντίας ἰδρυθήσεται μνη-
μεῖον τοῦ ποιητοῦ Φοσκόλου. Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος συνει-
σέφερε πρὸς τούτο πρῶτος 5,000 φράγκων.

Τὴν 22 Μαρτίου, ὡς γνωστὸν, ἡ ἐνταῦθα Ἱατρικὴ Ἐται-
ρεία θὰ ἐορτάσῃ τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς συστά-
σεως αὐτῆς, δι' ἱατρικοῦ συνεδρίου ἐκ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς
τῆς Ἑλλάδος Ἑλληνικῶν ἱατρῶν, συγχρηματοδοτούμενον ἐν τῇ
Σιναίᾳ Ἀκαδημίᾳ. Τὸ συνέδριον θὰ συνέλθῃ δις. Τὴν πρῶ-
την ἡμέραν τὰ μέλη αὐτοῦ θὰ συνέλθωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ
τῆς Ἀκαδημίας, καταλήλως διεσκευασμένη, πρὸς ἀμοιβαίαν
γνωριμίαν. Τὴν ἐπιοῦσαν ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας καθη-
γητῆς κ. Ἀναγνωστάκης θὰ ἀπαγγεῖλῃ λόγον περὶ τῶν ὑπ'
αὐτῆς πεπραγμένων κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πεντηκονταετοῦς
βίου τῆς, μεθ' ὃ τὰ μέλη θὰ ποιήσωσι διαφόρους ἐπιστημο-
νικὰς ἀνακοινώσεις. Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν ἡ Ἐταιρεία θὰ
παρῆσθαι πρὸς τιμὴν τῶν ἱατρῶν, γέφυρα ἐπίσημον.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ὁ Ἀχιλ-
λεὺς Γεωργαντᾶς, ἐκ τῶν ἀρίστων ἱατρῶν καὶ διακεκριμένων
καθηγητῆς τῆς ἱατροδικαστικῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ.
Εὐδόκιμος ἐπὶ τινα χρόνον διδάσκει ὡς ὑφηγητῆς ἐν τῇ Ἱα-
τρικῇ Σχολῇ σπουδαιότατον μάθημα τῆς προήχθη εἰς κα-
θηγητὴν, δικολοῦς δὲ ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῶν συναδέλφων
αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν μαθητῶν ὡς εἰς ἓκ τῶν διακρινόμενων δι-
δασκάλων τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Ὁ Γεωργαντᾶς διεκρίθη
καὶ ὡς συγγραφεὺς σπουδαίων ἱατρικῶν ποιημάτων, μετὰ
τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τὴν Ἱατροδικαστικὴν, ἣν πρὸ
τίνος χρόνου ἐδημοσίωσεν. Ἐπὶ τῆς διευτυχίας τοῦ
ἐνταῦθα ἐκδιδομένου ἱατρικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος
«Γαληνοῦ». Ὁ θάνατος τοῦ Ἀχιλλέως Γεωργαντᾶ καταλεί-
πει ἐπαισθητὸν κενὸν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ἱατρικῆς ἐπι-
στήμης παρ' ἡμῖν.

— Ὡς ἀνήγγειλε τὸ πρῶτον ὁ παρισινὸς Ἄρσος, ὑπε-
γράφη μετὰ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐνταῦθα
πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν σύμβασιν, δι' ἣς πα-
ραχωρεῖται εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ
ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Δελφοῖς. Δὲν εἶνε ὁμοῦ ἀκριβὲς,
ὅτι οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως εἶνε οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ περὶ τῶν
ἀνασκαφῶν, ὡς ἐνήργησαν ἐν Ὀλυμπίᾳ οἱ Γερμανοί. Διὰ τῆς
πρὸς τοὺς Γάλλους συμβάσεως ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἐπι-
φυλάσσει ὑπὲρ ἑαυτῆς πολλὰ πλεονά δικαιώματα, ἢ διὰ τῆς
πρὸς τοὺς Γερμανοὺς. Κυρίως τὰ δικαιώματα τῆς μελλούσης
νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀνασκαφὰς κυβερνήσεως εἶνε νὰ λαμβάνῃ
ἀποτυπώματα τῶν ἀνακαλυπτομένων ἔργων καὶ νὰ δημο-
σιεύῃ πρῶτη ταῦτα. Ἡ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν σύμβασιν ὑπο-
βλήθησεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς.

— Ἐν ταῖς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ βορειοδυτικῆς τοῦ
Ἐρεθισίου γινόμεναις ἀνασκαφαῖς ἀνευρίσκονται καθ' ἑκά-
στην τεμάχια ἀγγείων, τοῦ καλουμένου μυκηναίου τρόπου
ἐργασίας, ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ τὰ θεμέλια διαφόρων οἰκή-
μάτων κτεσκευασμένα καθ' ἓν τρόπον τὰ ἐν Μυκήναις καὶ
Τίρυνθι. Τὰ εὐρήματα ταῦτα εἶνε σπουδαιότατα διὰ τὴν
ἱστορίαν καὶ τοπογραφίαν τῆς Ἀκροπόλεως, διότι εἶνε λεί-
ψανα τῆς πελασγικῆς λεγομένης ἐποχῆς, ἐκείνης τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ ἔστιν, καθ' ἣν ἡ Ἀκρόπολις δὲν ἦτο τόπος ἱερός,
ἀλλ' ἐχρησίσθη ἀπλῶς πρὸς κατοικίαν ἀνθρώπων.

— Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας
διὰ τὸ ἔτος 1887 ἀνεγράφη πίστωσις πρὸς ἕκδοσιν ὑπὸ τοῦ
ὑπουργείου ἐφημερίδος, ἐν ἣ θὰ δημοσιεύονται ἀποκλειστι-
κῶς οἱ νόμοι, τὰ διατάγματα αἱ ἐγκύκλιοι καὶ αἱ μεταβολ-
αὶ αἱ ἀφορώσαι τὴν κατωτέρην ἐκπαίδεισιν, πρὸς τοὺς
δὲ καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀγωνοδίκων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ δια-
τισμοῦ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων. Τὸ μέτρον τῆς ἐκδόσεως
ἰδιαίτερως ἐφημερίδος ἐλήφθη, διότι δύσκολον εἶνε νὰ λαμ-
βάνωσι πάντες οἱ διδάσκαλοι τὸ φύλλον « Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως », ἐν ἣ δημοσιεύονται αὐταί.

— Ὡς ἐγράφομεν, ἡ ἐνταῦθα Ἀμερικανικὴ Ἀρχαιολο-
γικὴ Σχολὴ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Σι-
κουῖν. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἄρχονται ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς
Μαρτίου, σκοπεῖται δὲ δι' αὐτῶν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ αὐτοῦ
ὑπάρχοντος θεάτρου καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Διονύσου.

— Ὁ ἐν Καβάλλᾳ ἱατρὸς κ. Σ. Μερζίδης ἀγγέλει τὴν
προσεχῇ ἕκδοσιν ἔργου αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν « Οἱ Φι-
λιπποὶ ὑπὸ τὰ εἰρήσια ». Τὸ βιβλίον εἰς τρία μέρη διηρη-
μένον, θέλει περιέχει εἰς μὲν τὸ Α' μέρος τὴν ἐλληνικὴν ἢ
Μακεδονικὴν ἐποχὴν τῶν Φιλίππων καὶ ἐν τῷ τέλει ἰδιαίτε-
ρον ἐκτεταμένον κεφάλαιον, πραγματευόμενον ἰδίως περὶ
τῆς γενομένης Νεαπολεως, τῆς μετέπειτα Χριστουπόλεως καὶ
Καβάλλας, εἰς δὲ τὸ Β' τὴν Ρωμαϊκὴν, μετ' ἐκτεταμένης πε-
ριγραφῆς τῶν Ρωμαϊκῶν πολέμων καὶ τῆς αὐτοχειρίας τοῦ
Βρούτου καὶ Κοστίου καὶ εἰς τὸ Γ' τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν,
μεθ' ὧσιν ἐπιγραφῶν, ἀκουσῶν καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἐποχὰς,
εὐρεθὲν ὁ συγγραφεὺς δι' ἐπιτοπίου πολυετοῦς ἐρεύνης.

— Ἐξεδόθη εἰς φυλλάδιον « Καταστατικὸν τῆς ἑταιρείας
τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδοτῶν « Γουτεμβέργου » καὶ
Πρακτικὰ τῆς Μ' (ἐκτάκτου) γενικῆς συνελεύσεως τῆς αὐτῆς
Ἐταιρείας. »

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γεωργίου Καντιάνη—Στρατιωτικαὶ Ἀναμνήσεις.
Εἰς μέρη τρία. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Γ. Σ.
Σταυριανοῦ. 1887. 18ον, σελ. 301.

Ἡ γεωγραφία τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν μετὰ γεω-
γραφικῶν χαρτῶν καὶ τοπογραφίαν πρὸ χρησίων τῶν μαθη-
τῶν τῶν Διμοτικῶν Σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπὸ Π.
Γ. Κασίμη, πρωτοδραμίου διδασκάλου. Ἐκδόσις τρίτη. Ἐν
Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστώ, 63, ὁδὸς Ἐρμού.
1887. 16ον, σελ. 84. Τιμᾶται δρχ. 1,50.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 20 Φεβρουαρίου.

Περαιτωθεῖων τῶν ἐν τοῖς τμήμασι τῆς Βουλῆς προεξελέ-
ξαν τῶν ἐκλογῶν ὥριση ἴνα ἀπὸ τῆς σημερινῆς Παρασκευῆς
ἀρχίσωσιν αἱ ἐξελέγεις ὑπ' αὐτῆς τῆς Βουλῆς.

— Τὴν Παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀπεβίω-
σαν ὁ βουλευτὴς Λακωνίας καὶ συνταγματάρχης τοῦ περὶ τοῦ
Λεωνίδας Πετροπουλάκης. Ἀνήκων εἰς μίαν τῶν πρώτων
τῆς Μάνης οἰκογενειῶν, ἐπέβηθ' εἰς τὸν στρατιωτικὸν βίον,
ἐνθα διεκρίθη. Κατὰ τὴν ἐπανόστασιν τῆς Κρήτης τῷ 1866
μετέβη ὁ Πετροπουλάκης ἐκεῖσε ἀρχηγὸς μεγάλου σώματος
Λακωνῶν καὶ ἐπολέμησε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἡρωικῆς
καὶ ἐλληνικωτάτης ἡνῶσι. Ἐπιδείξας ἔκτακτον ἀνδρείαν, κατὰ
δὲ τὰς τελευταίας ἐν τοῖς συνόροις συμπλοκὰς ἐξετέλεσε τὸ
καθηκόν του ὡς ἀληθῆς Ἕλληνας ἀξιωματικός. Ἡ ἐπαρχία
Γυθείου ἐπαναλημμένως ἀπέστειλε τὸν Πετροπουλάκην ἀνι-
πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ δὲ τὰς τελευταίας ἐκ-
λογὰς ὁ νόμος Λακωνίας ἐξελέξατο τὸν Λεωνίδα Πετρο-
πουλάκην πρῶτον αὐτοῦ βουλευτὴν. Ἡ κηδεῖα τοῦ ἐνότου
νεκροῦ ἐγένετο μεγαλοσπερῆς καὶ ἐπιβάλλουσα. Τὴν ἐκφορὰν
ἠκολούθησαν ὁ προθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ πρεσβείριον
τῆς βουλῆς, οἱ βουλευταὶ, καὶ χιλιάδες πολιτῶν. Πλείστοι
στέρκνοι εἶχον κατατεθῆ εἰς τὸν νεκρὸν, προσηγύοντο δὲ τῆς
κηδεῖας δύο σημαῖαι ἐφ' ὧν ἦσαν αἱ ἐπιγραφαὶ «Κρήτη-Γκι-
τζὸβλι». Ἐν σύνταγμα περὶ τοῦ ἀπέμεινε τὰς στρατιωτικὰς
τιμὰς, πλείστα δὲ καταστήματα τῶν δόδων Αἰόλου καὶ Ἐρ-
μοῦ ἦσαν πενήμιθος διακεκομημένα. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ
Πετροπουλάκη ὁ στρατὸς στερεῖται ἐνὸς τῶν ἀρίστων αὐ-
τοῦ ἀξιωματικῶν.

— Ὡς ἐγράψαμεν, τόπος πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου τῆς
Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ διαδόχου καὶ
τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Ἀθέρωφ, ὥριση τὸ πεδὸν τοῦ Ἄρεος.
Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ μέρος τοῦτο δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸ
σχέδιον τῆς πόλεως, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε
τὸ ἀρμόδιον τμήμα τῶν δημοσίων ἔργων, ὅπως καταρτίσῃ
διάγραμμα αὐτοῦ καὶ περιλάβῃ ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς πόλεως.

— Πρὸ καιροῦ ἡ σουηδικὴ κυβέρνησις εἶχε ζητήσει παρὰ
τῆς ἡμετέρας τὴν ἄδειαν, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς ἓνα τῶν ἀξι-
ωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ τῆς Σουηδίας νὰ μελετήσῃ τὸν
ὄργανισμὸν τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ, προσκολλώμενος εἰς